

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทุ่งแฝก จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 70 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับสลากเลือกโรงเรียนและจับสลากอีกครั้งเพื่อเลือกห้องเรียน ได้กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จำนวน 35 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 เรียนโดยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ชนิดเลือกตอบ แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และสถิติทดสอบที (t – test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมสูงกว่าวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้แล้วคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนที่ใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แต่ด้านความรู้ทางภาษาของนักเรียนโดยใช้วิธีสอนทั้งสองวิธีไม่แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีเจตคติต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

This research aims to compare the English learning achievement of Prathomsuksa 3 students and their attitude towards English learning taught by the Total Physical Response (TPR) and the Communicative Approach.

The sample, obtained by the simple random sampling method of drawing lots to choose schools and by then drawing lots again to choose classrooms, consisted of 70 Prathomsuksa 3 students of Wat Toongfak School, Suphan Buri Educational Service Area Office 3 during the second semester of the 2006 academic year. All 70 students were randomly divided in two equal groups. One group was taught through Total Physical Response (TPR) and the other through Communicative Approach. Each group consisted of 35 students. The instruments used for collecting data were: English lesson plans for TPR, English lesson plans for the Communicative Approach, a multiple choice English achievement test, a questionnaire on the students' attitudes towards English teaching method. The mean ($\bar{X}$), and standard deviation (S.D.), were used to evaluate the students' English achievement and their attitudes towards English teaching method. The t-test was used to test hypothesis.

The findings of the study are as follows:

1. English achievement of Prathomsuksa 3 students taught through Total Physical Response (TPR) and Communicative Approach was significantly different at a .05 level. The mean value of the students taught through Total Physical Response (TPR) was higher than that of the Communicative Approach. In addition, the mean value of listening and speaking of the Total Physical Response (TPR) was higher than that of the Communicative Approach but the mean of the students' competence, taught through both methods, was not different.
2. the students who were taught through both Total Physical Response (TPR) and Communicative Approach had significantly different attitudes at a .05 level of statistical significance but the TPR method had a higher mean value.